

LA REVISTA

Publicació quadrimestral • gener 2001 • núm. 1

Sumari

- Editorial pàg. 2
- Col·laboracions pàg. 3
- La cuina de casa pàg. 4
- Club Esportiu Pingüí pàg. 5
- Parlem de nosaltres pàg. 7
- La Bústia pàg. 9
- Racó del voluntari
Activitats de lleure pàg. 10
- Benvinguts a FUPAR
Santoral pàg. 11
- Notícies breus pàg. 12

Com podeu veure, la revista encara no té nom.
Continuem esperant més suggeriments per
trobar-lo entre tots.
També esperem els vostres articles.
Si teniu idees, feu-les arribar a la Cristina Urbano.

*Como podéis ver, la revista aún no tiene nombre.
Continuamos esperando vuestras sugerencias para
encontrarlo entre todos.
También esperamos vuestros artículos.
Si tenéis ideas, entregadlas a Cristina Urbano.*

Editorial

Projecte Tallar

Diuen que ens traslladem?, Estàs segur, qui t'ho ha dit?, I... quan diuen que serà?, i a on anirem?, tothom es traslladarà?, com seran les noves instal·lacions?

Bé, després de més d'un any de treballs per acabar de polir el projecte, penso que ha arribat el moment de poder donar resposta a totes aquestes preguntes, un cop presentat el projecte bàsic a Gerència d'Urbanisme de l'Ajuntament per a l'obtenció dels permisos necessaris per a la seva construcció.

• El per què del trasllat es prou evident.

Les actuals instal·lacions, construïdes el 1971, han quedat totalment desfasades, doncs la concepció inicial del Centre amb la distribució d'espais enfocada a la formació ocupacional, no permet desenvolupar plenament les activitats assistencials i de treball que actualment s'hi porten a terme. També s'haurien de solucionar els problemes de barreres arquitectòniques.

Pel que fa als tallers del Centre Especial de Treball, no disposen de l'espai suficient per donar cabuda a nous usuaris, tot i haver-se establert torns de treball per optimitzar-los. Hi ha mancances a la zona d'envasat i manipulats, no es disposa del magatzem adequat en alçada, necessari per una bona rotació de les mercaderies dels clients. La zona de rentatge manual de vehicles no permet cap tipus de reforma i per tant no hi ha cap possibilitat de millorar els processos de treball i rendibilitzar la seva explotació.

El Centre Ocupacional, destinat a aquelles persones amb un nivell de disminució igual o superior al 65% i sovint amb trastorns afegits, no permet tampoc l'admissió de nous usuaris, doncs la nau on s'efectua la producció terapèutica està saturada i no disposem dels espais multifuncionals adients per un bon desenvolupament de l'activitat d'ajustament personal. Els nostres tècnics tampoc disposen d'espais per desenvolupar òptimament el treball de gestió.

La necessitat del col·lectiu pel que fa a places d'Ocupacional està creixent. Les demandes d'ingrés van engruixint les llistes d'espera per manca de capacitat a les actuals instal·lacions.

• El Patronat aprova el projecte

Iniciats els primers treballs al maig del 97, són aprovats pel Patronat de la Fundació al marc del 98, un cop el Consell d'Administració de Caixa Terrassa havia donat llum verda a la cessió dels terrenys de la seva propietat, annexes a la Fundació Torres Falguera. Fins al passat mes de setembre no s'acaba de perfilar totalment el projecte presentat a l'Ajuntament.

• Objectius

L'objectiu bàsic que persegueix aquesta actuació, consisteix d'una banda en possibilitar el creixement del Centre Ocupacional mitjançant l'increment del nombre de persones amb disminució ateses, amb quasi un 60% i l'adequació d'espais multifuncionals sense barreres arquitectòniques. D'altra banda disposar de l'espai adequat pel Centre Especial de Treball, per tal d'ubicar-hi el taller de manipulats i envasats, el rentatge manual de vehicles i el centre de jardineria. D'igual manera permetrà la creació de nous llocs de treball per a persones amb discapacitat.

A banda d'aquest objectiu bàsic, també s'obtidran sinèrgies positives entre ambdues Fundacions, en poder atendre des d'un sol punt serveis comuns, ara que mantindran la seva capacitat de creixement pel futur.

La denominació "Tallar" s'esdevé al combinar les paraules "Tallers" i "Llar", noms originaris de les actuals Fundacions.

• On ens traslladem

La nova seu de la Fundació Amat Roumens (FUPAR) es construirà en la part nord de l'illa envoltada per l'Avinguda Abad Marcet i els carrers Campiones Olímpiques, Pintor Vancells i Ancianitat. Dins del mateix solar, en la part sud, si troba l'equipament de la Llar de l'Ancianitat de la Fundació Torres Falguera. A ponent, tocant el solar, es situa l'estadi municipal i les instal·lacions que l'acompanyen i formen l'àrea esportiva més important de Terrassa. A llevant s'hi troba una trama ortogonal de carrers, perllongació de l'eixample del barri de Sant Pere. A nord el nou barri de Can Roca.

• Les noves instal·lacions

Seràn més de 12.000 metres quadrats de construcció en un edifici de forma paral·lelepipèdica, amb el costat llarg dirigit de llevant a ponent, compost de dos cossos de dues i tres plantes articulades per un eix connector situat a un terç dels costats curts de l'edifici. Els cossos s'il·luminaran zenitalment per un sistema de lluernes orientades a llevant que conformen la coberta, que serà molt visible i per tant es tractarà com una façana més de l'edifici.

A la banda nord i en planta baixa es situaran els tallers, el rentatge de vehicles i zona d'aparcament en planta soterrani. La banda sud acollirà en planta baixa el centre ocupacional i els serveis generals. En la planta pis, l'administració, l'àrea psicosocial i els menjadors. La planta soterrani l'espai multifuncional comú i el magatzem de jardineria. Per aconseguir la il·luminació i ventilació naturals de la planta soterrada, al voltant de l'edifici es construirà un pati anglès que als costats nord i ponent servirà alhora de corredor perimètric de circulació rodada de l'edifici.

El Centre de Jardineria, conegut com el Garden, es situarà entre els dos edificis, Fupar i la Llar, al llarg d'un nou carrer peatonal que unirà els carrers de les Campiones Olímpiques amb el de l'Ancianitat.

L'edifici pren protagonisme dins del seu propi recinte, en l'exterior quan et trobes situat en el carrer peatonal que ell mateix conforma, i en l'interior, dins de les sales de grans dimensions ben proporcionades i ben il·luminades que al relacionar-se entre elles i amb el seu exterior proper, esdevenen un espai de gran riquesa i confort tant espacial com visual.

L'edifici on som ara disposa d'una superfície de quasi 7.000 m² dels quals n'hi ha uns 4.800 de construïts, per tant la nova superfície a construir gairebé doblarà amb escreix a l'actual.

• Quan hi serem?

El calendari del projecte passa per l'obtenció de llicències al proper mes de març, l'elaboració del projecte executiu, la contractació i inici de les obres per tot el mes de juliol. L'acabament estaria previst pel juliol del 2002, efectuant-se el trasllat durant el mes d'agost per tal de poder iniciar les activitats a les noves instal·lacions al setembre del 2002.

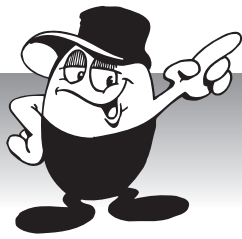
• Com finançarem el projecte

Els fons necessaris per a realitzar aquesta construcció han de provenir de la venda dels actuals terrenys. Donat que la ciutat està confeccionant un nou pla general d'ordenació això no seria possible fins a mitjats del 2002. La Fundació no podia esperar fins aleshores i en conseqüència Caixa Terrassa finançarà l'operació a través d'un crèdit pont fins que l'actual solar sigui realitzable.

• Això ja no s'atura

Efectivament, un cop iniciat el procés, cal estar atents a la seva evolució per tal de què el projecte sigui realitat dins de les dates que tenim previstes. El nostre eslògan serà "Tocarem el dos al dos mil dos" i amb aquesta fita posarem tota la nostra empena.

Ramon Costa i Palet
Director

Col·laboracions

La Navidad

En Navidad vamos a Barcelona a casa de mis tíos y nos regalamos obsequios.

Después comemos; primero hacemos el vermut, más tarde de primer plato comemos sopa, de segundo plato pollo con salsa y de postre fruta, turrónes y barquillos. Para beber tomamos cava y café. Después de comer hablamos y escuchamos música y a veces bailamos. Nos lo pasamos muy bien.

Gemma Roig
Servei Ocupacional d'Inserció

La Navidad es una fiesta en la que se juntan las familias y se reparten los regalos.

Se come turrón y se cantan canciones de Navidad.

A veces nieva y cuaja la nieve. En casa ponemos el árbol de Navidad y el Belén. Adornamos cualquier rincón de la casa con botas de Papa Noel, luces, cintas, bolas, etc.

En Nochebuena y Nochevieja nos juntamos la familia para cenar y comer las uvas a las 12 de la noche del día 31 de Diciembre.

El día 6 de Enero llegan los Reyes Magos y mi hijo intenta verlos por la ventana. Antes de acostarse pone los zapatos debajo del árbol. También prepara agua a los camellos y para los Reyes galletas y leche.

A la mañana siguiente cuando se despierta mira en el comedor los juguetes y le hace mucha ilusión.

María José Fernández
Centre Especial de Treball

La Poinsettia

La Poinsettia es la típica flor de Nadal, que también es diu flor de Pasqua.

El nom tècnic és euphorbi pulcherrima.

N'hi ha de diferents colors: rosat o blanc, tot i que la més coneguda és de color vermell.

Es una planta d'interior i com totes les altres vol aigua un cop o dos per setmana, segons l'escalfor de les cases.

La Navidad en el Centro de Jardineria

Es un tiempo de mucho trabajo donde todos los compañeros nos apresuramos a tener el garden bien provisto de todo lo que se necesita para la Navidad: árboles, flores, troncos, ramas de abeto y musgo para hacer el Belén.

En la tienda vendemos muchas cosas de Navidad; por ejemplo: bolas de cristal, árboles y plantas de Navidad, estrellas y musgo para hacer el Belén.

En estos días se respira amor y parece que todos los compañeros del garden seamos una gran familia.

Sección centro de jardineria

Un Belén entre amigos

Se decide entre un grupo de compañeros hacer un Belén con paisaje de montaña. En Octubre y quedando dos días por semana, se empezó a construir, pero viendo la falta de tiempo y el entusiasmo de los participantes se aumentó los días de trabajo.

Primero se hizo un dibujo que marcaba la distribución del Belén.

A continuación se hicieron las montañas y se decidió que no habría nieve. Por grupos se construyeron las casas, las figuras de animales, los campos, el cielo, el puente y el río.

Algunas personas del grupo fueron al bosque el fin de semana para buscar ramas, piedras y otros materiales para construir el bosque.

Entre cachondeo y risas se ha construido nuestro Belén y poco a poco se ha ido adelantando el trabajo.

Hemos participado: Luí Alfonso Rodelas, Manuel Rueda, Rafa Iborra, Mª Cruz Expósito, María Romero, Miguel Ruiz, Montse Gómez, Isabel Serrano, Marta Saavedra, Verónica Sánchez, Silvia Estrada, José Antonio Camargo... entre otros.

Todos estamos muy contentos de como ha quedado el Belén. Por eso nos hemos presentado al concurso de belenes que organiza cada año l'Associació de Pessebristes de Terrassa.

El pasado día 19 de Diciembre vino el jurado de dicha asociación a valorar el trabajo realizado.

En el momento de escribir este artículo todavía no sabemos cual ha sido el resultado del concurso. Esperamos poder informaros del resultado en el próximo número de esta revista.

La cuina de casa

Cada dimecres a la tarda un grup de treballadors de FUPAR participem en el taller de cuina que preparen molt acuradament la Carme Carrasquer i la Encarna Giraldez; dues voluntàries del taller. A continuació us expliquem una de les receptes que vàrem fer el passat trimestre.

• Ous farcits amb tonyina •

Recepta per a 2 persones

Ingredients:

- 4 ous
- 1 llauna de tonyina a l'oli
- 1 llauna d'olives farcides
- 1 pot de maionesa
- 1 llauna petita de pebrot vermell
- 1 enciam

Elaboració:

Coccio dels ous.

- Posar força aigua en un pot que pugui anar al foc.
- Posar els ous dintre del pot.
- Quan l'aigua comenci a bullir (ha de fer bombolles) contar 10 minuts.
- Passats els deu minuts, apagar el foc i retirar els ous.
- Quan els ous estiguin freds, ja es poden pelar.

Elaboració:

Coure els ous. Quan els ous cuits estiguin freds cal pelar-los.

Obrir la llauna de tonyina i col·locar-la en un plat pla.

Obrir la llauna d'olives i tallar-les a trossets molt petits.

Partir els ous en dos (si pot ser per la banda llarga).

Separar els rovells (la part groga de l'ou) de les clares (la part blanca).

Barrejar els rovells dels ous amb la tonyina i els trossets de les olives.

Quan aquesta barreja estigui força homogènia, afegir una mica de maionesa i continuar barrejant la massa. Amb aquesta massa omplirem els ous.

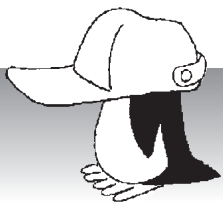
Rentar l'enciam i tallar-lo a la juliana (a tires molt fines).

Posar l'enciam en una safata que pugui anar a la taula. Col·locar sobre l'enciam els ous farcits.

Per damunt dels ous farcits hi posarem unes petites tires de pebrot vermell que ens serviran per decorar.

La resta de les olives que ens hagin quedat, també les posarem al voltant dels ous per decorar.

Taller de cuina

Club Esportiu Pingüí

SPECIAL OLYMPICS: FIGUERES 2000.

FUPAR compta des de fa molts anys amb uns excel·lents esportistes, per aquest motiu van participar als Jocs Special Olympics, que es van celebrar a Figueres els dies 12, 13, 14 i 15 d'octubre.

A continuació, us expliquem com ens va anar l'experiència.

12. oct.: A les 8 del matí tots els esportistes estaven reunits a les portes del taller. Ja es començava a respirar l'ambient de victòria i ganes de passar-ho bé. Vàrem pujar tots al menjador i els entrenadors ens donaven les acreditacions per poder participar. Cap allà les 9 vam pujar als autocars amb els nostres respectius equips (bàsquet, natació, futbol, petanca...) i dient adéu a tothom, vàrem marxar cap a la glòria. En arribar a Figueres ens van col·locar els números 9 i 10 als nostres autocars. Després ens vam instal·lar als apartaments Solana i a continuació vam anar cap a la zona olímpica (recinte Firal i Pavelló). Juntament amb els entrenadors vam localitzar els respectius llocs on havíem de competir. Més tard vam

anar a l'acte d'inauguració on hi havien esportistes molt famosos com l'Epi i la simpatiquíssima mascota dels jocs, la Carlota. Entrada la nit, a sopar al Cafè Paris. Tot seguit a dormir perquè al dia següent: tots a competir!

13. oct. : Llamps i trons ens van despertar. Un dia horrorós; moltes competicions es van suspendre i només van competir els de natació i bàsquet. Tots es van classificar. El dinar ens el proporcionava l'organització i menjàvem pic-nic dins dels recintes mentre miràvem alguna competició. A les 7 aproximadament agafàvem les llançadores, que són els autobusos de Figueres i ens conduïen

al recinte firal on ens esperaven els nostres autocars. Un dels nostres esportistes s'ha lesionat: Adéu ! Alberto Saco, bon viatge, et dedicarem la medalla.

Cap a les 20:30 sopàvem al restaurant i tot seguit als apartaments i... a dormir: bona nit!!

14. oct.: Ens aixequem al voltant de les 7 del matí. Ens dutxem i anem a esmorzar. El dia, per sort, ens acompanya. Tots els equips van poder competir i, com no, guanyar. Tenim “mala sort”, un altre dels nostres futbolistes, l’Alberto Hernández s’ha lesionat. Esperem no haver de demanar reforç a Can Barça.

Anem a sopar i després... tots de festa!. Ens dirigim al pavelló de Roses. Quan arribem hi ha una gran festa organitzada. Ballem totes les cançons i com no, també “La Bomba”. A les 0:30, sota la pluja, tornem als apartaments perquè les finals es juguen l’endemà.

15. oct.: Últim dia dels Jocs. Només aixecar-nos, preparem les maletes per tornar a casa. Després d’esmorzar i jugar les finals, amb bastant d’èxit, tot s’ha de dir, anem cap a l’estadi del Figueres per presenciar la clausura dels Jocs. En Jordi LP va amenitzar-nos la vetllada i els Manolos ens van cantar “Amigos para siempre”. En acabar, tots a l’autocar i cap a Terrassa.

La nostra arribada va ser triomfal, tothom ens esperava per felicitar-nos i cantar el famós: “Campions, campions, oe, oe, oe...”.

Això és tot i fins d’aquí a 4 anys.

Felicitem a tots els esportistes i agraïm la col·laboració dels voluntaris que ens van acompanyar: Cristina Urbano, Montserrat Lao, Silvia Estrada, Anna Temprado, Cristina Camacho, Tanis Torres, Alejo Ruiz, Josep Pitart, Josep Mª Huguet, Jordi Clares, Inés Clares, Gemma Costa, Xavi Capella, Jordi Ros, Toni del Àguila, Agnès Sáez, Verònica Sánchez, Jordi Salmeron, Esther Pons i Marta Saavedra.

Moltes gràcies a tothom !.

Marta Saavedra.
Voluntària

PRÓXIMAS ACTIVIDADES DEL CLUB PINGÜÍ

Campeonatos de Catalunya organizados por ACELL:

Campeonato de Catalunya de natación

28 de Enero de 2001

Campeonato de Catalunya de deportes minoritarios (petanca y ciclismo)

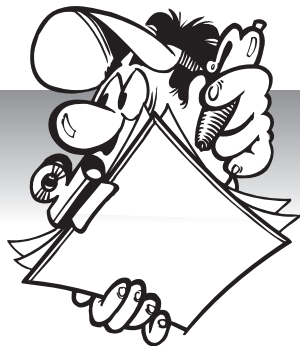
18 de Febrero de 2001

Campeonato de Catalunya de básquet

25 de Marzo de 2001

Campeonato de Catalunya de fútbol sala

28-29 de Abril de 2001

Parlem de nosaltres

Hola, soy Ramón y trabajo en el centro ocupacional. He escrito esta historia para la revista.

El Vaquero Joe

En un pueblo llamado Dallas vivía un pistolero que se llamaba Joe y estaba casado con una chica que se llamaba Dalia.

Era muy buena chica, cada día se iba a la iglesia del pueblo y rezaba para pedir a Dios que se acabasen los asaltos que hacían los bandidos.

Joe se compró un par de pistolas para luchar contra ellos, pero el comisario le dijo que le ayudaría a coger al jefe de la banda que se llamaba Billi.

Por la noche Joe iba por la calle y se encontró con Billi y los dos se pelearon. Joe sacó el arma y se lo cargó.

Después Joe mató al resto de la banda y su novia le dijo: “nos vamos a la iglesia y nos casamos” y todo el pueblo estaba de fiesta grande.

El bueno del comisario detuvo al hermano de Billi y lo llevó a la cárcel.

Joe y Dalia tuvieron dos hijos que eran buenos y su pueblo vivió en paz para toda la vida, gracias a Joe y Dalia.

Ramon Pons
Servei de Teràpia Ocupacional

¡Hola! Soy la Nuri Villagrasa y por si no lo sabéis soy la trabajadora más mayor de FUPAR. Tengo 72 años que cumplí el día 18 de Noviembre y como muchos ya sabéis soy la “iaia” de todos.

Entré en los talleres hace unos 26 años.

Actualmente estoy en el Servicio de Terapia Ocupacional y estoy muy contenta de trabajar con mis compañeros, donde además realizamos muchas actividades, como seminarios, judo, piscina, gimnasia, leer el periódico, ordenador, salidas, etc.

También he participado en un programa en directo de la radio municipal de Terrassa. Nos enseñaron las instalaciones.

Estoy muy contenta de poder participar en la revista del taller y quiero desear un Feliz Año Nuevo a todos los lectores.

la iaia

• • •

Hola, sóc l'Isidre Martínez. Estic treballant al Centre Ocupacional.

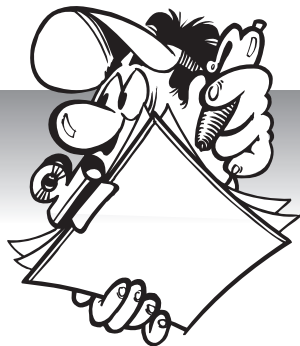
També sóc membre dels Castellers de Terrassa des de fa 2 anys. Aquesta colla es va fundar el 1980. No va ser fins al 1985 que va aconseguir aixecar castells de nou.

Tinc molts amics. Cada vegada que hi ha sortides m'ho passo molt bé.

A la colla hi participen gent de totes les edats; la més jove és l'anxaneta i els més forts són els terços.

He conegut molts pobles de Catalunya viatjant amb la colla.

Isidre Martínez
Centre Ocupacional

Parlem de nosaltres

San Eloy 2000

El día 24 de Noviembre celebramos la fiesta patronal de San Eloy, aunque el día oficial sea el 1 de Diciembre. Estuvimos durante toda la mañana haciendo diferentes salidas. Se formaron grupos de 20-30 personas y fuimos a conocer nuestra ciudad, Terrassa. Fuimos al Ayuntamiento, Policía, Cines AMC del Parc Vallès y Museo de la Ciencia y la Técnica. La gente de la nave del ocupacional visitó la “Deixalleria”, la fábrica de Mikalor y el aeropuerto de Sabadell.

Cuando volvimos fuimos al comedor del taller y tuvimos una actuación musical a cargo de Ferran, Marc, Josep y Tanis (monitores del taller), que nos gustó mucho a todos y nos obsequiaron con una pajarita de colores.

Cuando se acabó, dos autocares nos recogieron en el taller y nos llevaron a un restaurante que se llama “Masia de La Cava” y nos dieron para comer: ensaladas, canelones, butifarra con patatas y de postre un helado de vainilla y chocolate.

Una vez finalizada la comida se procedió a la entrega de los relojes para los compañeros que llevan 25 años en el taller. Este detalle lo dió nuestro querido director Ramón Costa. Los compañeros obsequiados fueron del STO: Nuri Vila, Margarita Pont, Manolo Sancho, José Ramírez y del CET: Juan José Polo, Lucas Castro, Puri Carmona, Alvaro Guijarro y Manel González.

Una vez finalizada la entrega de obsequios, un poquito de baile y para casa.

Hasta el año que viene.

Mercè Casulleras
Centre Especial de Treball

Festa patronal de Fupar

El día de San Eloi, va ser festiu. Al matí vaig anar a veure amb un grup de companys el Museu de la Ciència i la Tècnica. Ens van explicar tot el procés de la màquina de vapor, des del carbó fins al vapor i tot el procés que ha de seguir la llana per arribar a ser fil. També es podia anar a la Policia, l’Ajuntament, la Deixalleria i els cinemes AMC. Cadascú va escollir la visita que volia fer.

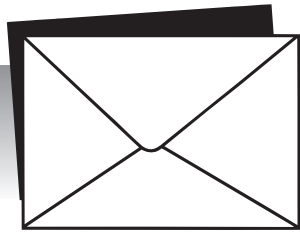
Va haver-hi l’actuació del grup Moco, que va resultar que eren quatre dels nostres monitors del taller: el Tanis, el Ferran, el Marc i el Josep. Van tocar unes cançons molt maques.

Després vam agafar l’autocar i vam anar al restaurant “Masia de La Cava”; allà vam menjar de primer plat amanida, que estava molt bona, de segon canelons i botifarra amb pebrots i patates fregides i de postres una terrina de gelat de vainilla i xocolata.

Un cop havent dinat van retirar les taules i vam fer ballaruca amb música del 2000. Alguns dels nostres companys feien 25 anys a l’empresa i els hi van regalar uns rellotges.

Va ser un dia inoblidable per a tothom.

Teresa Sanmartí
Centre Especial de Treball

La bústia

DESPUÉS DEL VERANO

A menudo, después de las vacaciones de verano, casi siempre se nos hace muy cuesta arriba la reanudación del trabajo habitual. Aunque haya sido sólo el mes de Agosto, puesto que durante el mismo desconectamos totalmente de nuestro trabajo habitual y nos disponemos a lo que normalmente se dice, darnos un merecido descanso.

Cuando en el mes de Septiembre volvemos, la misma sociedad en que vivimos, nos hace ver que el período que va desde éste hasta Diciembre, donde en este último mes tendremos las vacaciones de Navidad, existen unos puentes (del Pilar en Octubre, de la Constitución a primeros de Diciembre, etc) que nos permiten realizar unas nuevas desconexiones parciales, nos ayudan o nos dan ánimos suficientes para poder llegar a otro período vacacional.

No obstante en este año 2000, también llamado año olímpico, se ha producido para nuestro colectivo un acontecimiento muy importante, rompiendo con la monotonía de trabajo que apuntaba antes, y que afortunadamente se produce durante el período que va desde unas vacaciones a otras. Este ha sido la celebración en Figueres de los juegos “Especial Olímpicos”.

He tenido la suerte de asistir a estos juegos y creo que ya de entrada tienen el éxito garantizado. Y aunque las comparaciones, a veces resulten odiosas, bueno será que desde este artículo se me permita establecer unos puntos de comparación entre estos juegos y las Olimpiadas de los profesionales del deporte, celebradas este año en Sydney (Australia).

Un primer punto sería el amateurismo que reina en nuestro colectivo, es decir se practica el deporte en su más pura esencia, combinando el trabajo con los entrenamientos para poder llegar

en buenas condiciones a la competición, en las Olimpiadas profesionales no.

Un segundo punto, es la satisfacción que tenemos los padres de tener cerca un colectivo que va a participar en unos juegos internacionales cosa que muchos padres del colectivo, llamado profesional no tiene esta suerte, puesto que siempre vemos a estos, como figuras muy lejanas.

Sabemos que la ciudad de Terrassa, ha tenido representantes en Sydney, como por ejemplo a Xavi, jugador de la Selección Olímpica de fútbol, sin embargo es un personaje que no lo vemos por la calle, en cambio a nuestros representantes los tenemos cada día en casa y convivimos con ellos a diario en el taller.

Por último, la ilusión, el empeño, el afán de superación de todos los que participan, así como los buenos resultados conseguidos, tanto en Figueres como en los Paralímpicos celebrados en Sydney, y que contaron con la participación de un representante de nuestro taller en la selección española de baloncesto, hacen que todos los que formemos este colectivo, podamos estar orgullosos de nuestros representantes en estos juegos.

Como coletilla decir que, los representantes españoles profesionales de los deportes de elite en las Olimpiadas de Sydney no consiguieron tan buenos resultados como los de nuestro colectivo.

Desde nuestro rincón en la revista y como representantes de los padres del consejo asesor, felicitamos a todos los que nos representaron en estos juegos y también a todo el colectivo de voluntariado que los acompañaron, ya que sin ellos no hubiera sido posible la realización de los mismos y animarlos a que sigan en esta línea de participación y de buenos resultados conseguidos.

Joaquim Ros i Juan Arancibia
Membres del Consell Assessor i de Seguiment

Racó del voluntari

Fa uns anys que dedico part dels meus caps de setmana a l'apassionant món de la petanca. Encara no se tirar les boles amb la suficient precisió per que quedi el més a prop del bolí, o "bolitxe", o com es digui (això també delata la meva ignorància al respecte). De vegades també em costa interpretar el joc amb una visió tàctica de les situacions que es produeixen al llarg d'una partida, i encara no reconec les boles dels jugadors que entreno (si es pot dir així) per poder discutir amb l'àrbitre quina bola és la guanyadora. En definitiva, encara no tinc idea de com es juga a un nivell mínimament avançat. Seria una situació molt trista si la meva ambició fos crear grans jugadors de petanca i, probablement, ja ho hauria deixat.

Per sort, el que vull fer és una cosa totalment diferent. M'agrada formar part d'aquest col·lectiu i potenciar que la gent que acompanyo pugui anar a fer esport. Que pugui participar en una competició i relacionar-se amb altra gent de

característiques semblants, que sàpiguen perdre i acceptin la derrota, que sàpiguen guanyar i respectin al perdedor i sobretot, que disfrutin, s'ho passin bé i tinguin ganes de que arribi el dissabte per anar a jugar.

Per sort no estic sol. Hi ha un grup de persones que "treballem" junts per aconseguir això. La Cristina Urbano, el Josep Mª Huguet, darrerament l'Arantxa López i encara més recent la Rosa López; a Figueres ens acompanyava l'Ester Pons i en Jordi Ros sempre que les obligacions laborals li ho permeten. Gràcies a ells, els que hi havia abans que nosaltres, els que han participat en algun moment, i sobretot, gràcies als esportistes, la secció de petanca del Club Pinguí és un fet.

Per acabar, voldria manifestar la meva admiració per la feina que ha fet durant molts anys l'Anna Temprado, que ha sigut un referent per a mi a l'hora d'entendre que és el voluntariat.

Josep Pitart
Voluntari de petanca

Activitats de lleure

Amb l'arribada del mes de setembre han tornat a començar les activitats de lleure per als usuaris de FUPAR.

Les activitats per aquest nou curs són les següents:

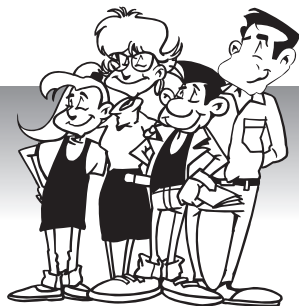
Con la llegada del mes de Septiembre han vuelto a empezar las actividades de tiempo libre para los usuarios de FUPAR.

Las actividades para este nuevo curso son las siguientes:

Dilluns: Revista • **Dimarts:** Teatre • **Dimecres:** Manualitats i cuina
Dijous: Revista • **Divendres:** Cultura general

Totes les activitats estan portades a terme per voluntaris, en horari de 17,30 h a 19 h.

Todas las actividades estan realizadas por voluntarios, de las 17,30 h. a las 19 h.

Benvinguts a FUPAR

Des del mes de setembre s'han incorporat nous companys:

Operari del rentatge de vehicles:

Luis Fernández

Usuaris del Servei de Teràpia Ocupacional:

Fernando Castillo

Jordi Fernández

Alfons Figueres

Manel Font

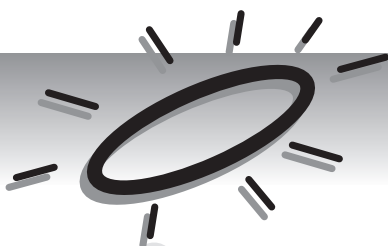
Monitora del centre de jardineria:

Carolina Hernández

Monitor de neteja d'exteriors:

Benaissa El Kaddouri

També aprofitem aquest espai de la revista per acomiadar-nos d'aquells companys que per diferents raons han marxat de FUPAR: Sónia Gavilán, Mercedes Silvestre, Pedro Chacón, Francisco Martínez, Jordi Salmerón, Francisco del Pino i Josep Mª Badia.

Santoral

GENER

feliciteu a:

(1) Manel i Jesús - (2) Basilio - (8) Julián - (13) Hilària - (16) Julio - (17) Antonio Abad
(19) Mario - (20) Fabián - (21) Agnès - (24) Francesc de Sales

FEBRER

feliciteu a:

(7) Ricard - (9) Alejandro - (11) Lourdes - (12) Benedicta - (14) Valentí - (19) Álvaro - (22) Margarita

MARÇ

feliciteu a:

(10) Eugènia - (19) Josep - (20) Victòria

ABRIL

feliciteu a:

(2) Francesc de Paula - (11) Estanislao - (14) Raúl - (23) Jordi - (25) Marc
(26) Esperança - (27) Montserrat

Notícies breus

Activitats puntuals que s'han realitzat al llarg d'aquests mesos.

SETEMBRE

- Visita a una granja de Sant Pere de Ribes
- Convivències al Delta de l'Ebre
- Excursió de tardor a Castellar de N'Hug

OCTUBRE

- Sortida al Montseny

NOVEMBRE

- Celebració de la Castanyada
- Sant Eloi

DESEMBRE

- Actuació dels Protagonistes Nosaltres a Barcelona i al Centre Cultural de Caixa Terrassa.
- Actuació del grup de teatre del taller
- Visita al Pavelló Esportiu del Joventut de Badalona
- Trobada de voluntaris

I EN EL PROPER NÚMERO PARLAREM...

- Carnestoltes
- Sant Jordi
- Campionat de Catalunya de natació, petanca i ciclisme
- Setmana Santa i Pasqua
- La Primavera

CONSELL DE REDACCIÓ

Mercè Casulleras, Teresa Santmartí, Gemma Roig, M. José Fernández, Toni Pagan, Alberto Saco i Núria Torrella

COORDINADORS DE REDACCIÓ

Marta Saavedra

*
* fupar

fundació caixaterrassa